

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XV. Die Ianvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XV. DIE IANVARII.

P. AEGIDIUS GON-
ZALVS DAVILA.

15. Ian.
Hispanus.
Madriti.
1596.
In vtero.

Mortis.

HVnc vtero gestans Mater aiebat visam sibi videre se radios lucis ex vtero vnde quaque circum effundere. Fuit vir eruditio[n]is reconditae, suavi ac modesto & sagaci ingenio, siue Provincias gubernarat, siue pro Hispania Romae Generali Euerardo Assistent adesseret, ab Hareticis in Gallia captus, & grauiter, neque citra vitae periculum saucius. Moriens canebat Hisp[anic]e, videam te, bone Iesu! oculi mei videant te! & ego statim moriar.

ILDEPHONSVS LO-
PEZ COADIYTOR.

Hispanus.
Mexici 15.
Jan. 1597.
aetatis 61.

Mortis.

Obed.

Vicario.

E Medico, in Societate factus est Coadiut anno etatis 50. postquam opibus suis cœnobii virginis condidisset, vnum item Nosocomium partim suis, partim aliorum impensis corrugatis erexit. Per annos 12. in Societate transfigit, semper nudis asseribus indormire, corpus variè vexare, semper ad ea, qua humilitatis & laboris plurimum habent officia se se vtrō abijcere illi in delicijis fuit. In primo tyrocinij aditu alteram barbae prolixioris partem ipse sibi vtrō abstulit, alterā reliquit, ut ne ad seculum remitteretur. Hilaritate tantā se difficultissimis quibusque laboribus dabat, obedientiae vbiq[ue] oraculo Dei voluntati obsecutus, ut diceret excepto Patre Ignatio neminem in Societate vitam lxiorem duxisse, quam ipse duceret,

malle verò se vitam, quam obedientiam dimittere.

IOANNES DE
CRUCE COADIVT.

Hispanus
Laureti. 15.
Jan 1599.

B. V.

Confess. gen.

Simplis.

Obed.

P. LEON.

P. LEONARDVS
LESSIUS.

Belga Lo-
uanij 15.
Ian. 1623.

Patientia.

Consilium.

Mane.
B. V.

Nolla.

Mortif.

MOrborum, & dolorum Semina-
rium illi fuit fœda contagio,
quæ per iter in diversorio in lectulo
illum adorta, & se in pedes potissi-
mum exonerans, totâ illum vitâ exer-
cuit fortissimis persanctæ patientiæ
documentis. Pro capiendo consilio
cor eleuans, *Devs qui corda &c. recita-*
bat. Inter surgendum, de B.V. *Concede*
quæsumus &c. & Litanias Lauretanas
pro constantia in Societate quotidie.
Noctu verò surgens Litanias de Pas-
sione Domini, & Iubilum S.Bernardi.
Colicâ, stomachi doloribus, calculo,
herniâ duplici, dirè exercebatur; &
ramen ieiunio ac flagellis inse in cle-
mens fuit, insuper totis 30. annis non
nisi semel quotidie comedisse conten-
*tus. *Amor meus crucifixus est*, erat epi-*
graphe quam ipse cubiculo suo fixis.
Multa de illo eiusque imagine cir-
feruntur, quæ admirabilitate non ca-
rent, sed ea percensere erit alterius
loci.

ANDREAS WILSO-
NIVS SCHOLAST.

Anglus
Audomari.
15 Ian. 1634.
Pia deside-
ria.

Patientia.

Pvlcherrimo ad amandum *Devs*
& fortia pro illo ferenda animo
præstans adolescens. Aiebat moriens,
laboraturum se pro *Deo* totis viribus
etiam per mille millions annorum,
si hoc *Deo* sic placeret. Carnem pendè
totam locis quindecim ad ossa usque
penetrans morbus, doloresque ab-
sumperant; hiabat illa, & ossa multi-
fariam ostendebat, videbat illam
exuri & indies magis deficere consu-
miique Andreas, & gaudio gestiens
has animæ veluti parietinas dissolui,

anhelabat ad eam, cui suauissimo de-
siderio imminebat, æternitatem, spei
desiderijque inter dolorum diritatem
plenissimus. Suprema eius inter mor-
tales vox fuit, magno & illius & au-
dientium sensu vibrata: *Auge, Devs,*
dolores; ange patientiam; fiat volun-
tas tua!

P. PETRVS
CRAVINA.

In noua Hispania magnâ sanctimo-
niæ famâ excelluit, & animarum
zelo. Cum Christianus miles contra
barbaros configerer, vidit Capita-
neus Xuarez P. Petrum (qui tamen
procul aberat) seu eius speciem subla-
tâ in altum manu Crucifixi Christi
simulacrum tenere, alterâ verò fla-
gello armatâ se cädere. Et victoria à
P. Petro iam antea promissa stetit pe-
nes Christianos. Sed Petrus Xuare-
zium, qui hæc viderat, impensè ro-
gauit ne diceret quid vidisset. P. Fer-
dinandus de Santaren, in fidei odium
postea cæsus, aiebat Spiritum *S.* in eo
habitare. Atque à se luculenter visum
cælestè lumen in eius conclavi, quod
certum esse aiebat non fuisse humanâ
ope accensum, aut ab igne nostro, ve-
rū è cælo. Multa de illo varij & mira
testati sunt quæ fecit, quæ prædictis,
de ijs agetur in eius vita ad annum
1635.

Italus'
Yamoritæ.
15. Ian. 1635.
xtat. 60.
Soc. o.

Oratio.
Mortifica.

Cubiculum.

P. IACOBVS
BRENTVS.

Peritus verbo & exemplo Nouitio-
rum Magister. Creditur amissum
in sylua pileolum ope Angelii custodis
recepisse, cum illum diligenter sed
nequicquam quæsitus, intactum à
pluvia, quæ cadebat, in præalto ar-

Lithuanus
Vilna 15.
Ian. 1657.

Ang. custos.

D 2 boris

S. Thadæus.

boris ramo pendentem inuenit. S. Thadæo Apostolo cum primis additætus, ægri cuiusdam pueri parentibus dixit; si illum sanum vellent, Thadæum illum (nam hoc in baptismo nomen acceperat) vocare non erubescerent. Paruere illi Parris consilio, & puer conualuit. Sed illi inepto pudore dueti, illum Thadæum appellare desierunt: & simul ad puerum confitendum aduersa valetudo rediit. Nullius unquam grauioris criminis sibi conscienti fuisse ipse Patri arcanorum suorum conscientia dixit, & virtus eius fidem facile inuenit. Nec iudicare ullum temere, nec suspicari deullo, nec ulli quicquam ferè promittere vollebat. Verum ipsum quod petebatur dabat vel agebat: ut promissionis vicē factis impleret. Cum à Diuinis ad humana auocaretur à P. Ministro Collegij, ipse tunc Rector; O mi Pater, aiebat suspirans, quām graue est auelli à DEO! nocte ultimâ cum dæmonie acriter luctatus, auditus est in confitu dicere: Domine vim patior, responde pro me. Quām execrabilis, quām turpis, quām mālus est diabolus. Et Patri cuidam venienti. Quantam, air, ego habui luctam cum diabolo! voluit me adducere ad spiritum blasphemiarum; sed iam D^{omi}nus gratiā superauit. Nouitios suos monuit: Quo magis sine vobis eritis, eò magis cum DEO eritis.

*Oratio.**Mors.*

P. FRANCISCUS AGNADVS.

*Hispanus
Madriti. 15.
Jan. 1614.
xstat. 81.
Soc. 65.*

Corporis per varia instrumenta afflictandi studio fuit adeò additus, ut chirurgi Madritenses, & Complutenses non semel, nec pauca putrida carnis frusta è concavo eius dorso prosecuerint, ne interiret. Oratio illi prolixa, & efficax. Oceaniae pro suo

Collegio pestis tempore oranti Crucifixum ei respondisse ferunt se Collegij custodem. Plures illi post mortem confpecti sunt; quos inter quidam, qui aiebat se cruciari, quod alio quam syncerae charitatis instinctu errores quotundam ad Superiores detulisset. Alius ignitis carbonibus magno cum sensu doloris inambulans, aiebat; id se pati, quod, (cum cuitare id facile potuisset) sapius tamen domo prodierit quā necessitas postulabat. Alius iam se post purgatorium in cælo esse dixit, insitque illum Deiparae nomine de cōragiosâ haec tenus tyronum Domo esse securum, eò quod Dei Mater dicat, se illam Domum in suam tuitionem & fidem recepisse. Et mox cessauit morbus. Effigiem Deiparae in lamina ærea de collo gestabat assidue, cum ea Virginitatis suæ custode, ac rerum agendarum consultrice dulcissime collocutus. Visæ sunt inquietæ viperæ ac serpentes volui ad pedes Agnadi nocte intempestâ coram B. Virginis de Bono Consilio dictæ imagine orantis, & multi lumine unde quaque conspicui. Hoc ipso quo diem extremum obiit die cuidam apparuit, & dixit, se in hora mortis per multum passum à toto inferno, qui totus conjurasse tunc videbatur ad intercludendum suum iter in cælum: sed per diuinam misericordiam victorem ire in cælum. Postea quoque eidem visus, eam in aduersis quæ patiebatur præclaris ad sanctam eorum perpetuam documentis instruxit. Plura de illo dedi in Annuis 1654.

*Mortif.**Crucifixus.**Purgat.**Charitatis.**Exire domo.**B. V.**Mors.*

P. RODERICVS DE ZA.

*Hispanus
Madriti. 15.
Jan. 1660.
xstat. 73.
Soc. 14.*

Hic, si quis unquam, à dicendi præstantia, & ab assidue corporis afflictione fuit celebris, ac propè mirabilis,

Humilit. **S**tabilis. In tyrocinio, impetrarat, vt in Coadiutorum, seu Laicorum classem referretur: sed postea Scholasticorum ordini est restitutus, ac post studia præclarè confecta, professis adscriptus. *Concio.* Conciones multo studio è S. Scriptura, & Patribus, oratione verò plurimā, elaborabat. E cubiculo illum non nisi necessitas, vel charitas, aut obedientia extrahebat. Vnde nihil superacanei otij habuit ad tempus ignanè aut otiosè fallendum. Abrumpiebat somnum ante alios; vt vnā, vel alterā horā orare inciperet prius quam alii; cum quibus postea consuetam comprecañi horam peragebat sua uissimā continuatione; idque coram SS. Sacramento, vel ante aram S. P. Ignati. Ut Apostolicum S. Xauerij apud Indos decennium imitaretur, per decem annos obiit Missiones absque viatico, eleemosynā pro se, ac socio corrogatā. In quodam loco dæmon è religiosa energumena pellebatur: sed negavit se inde prius abitum, quam eō appulisset è Societate Iefu Apostolicus quidam Xauerij imitator. Appulit Deza; & religiosis Ecclesiæ carminibus dæmon erupit. Habebat penes se DEIPARÆ Christum paruum complexæ imaginem quam ei dederat P. Mastrillus, IESVM, & MARIAM scribens obsides per eūā memoriarē quam ei promittebat. Iaponiam per 20. annos flagrantē petitam impetravit tandem; sed nauis quam eō vehebatur, illuc penetrare non poruit, in Lusitaniam redire coacta. Ibi dum aliquamdiu moraretur Deza prius quam in Hispānicam rediret, tanto fructu & plausu est auditus ad Concionem dicens, vt à septem leuis venerint ad eum audiendum non pauci eius famā exciti; & religiosus quidam eum perierit istic a P. Generali reliqui; vt esset Magister concionatorum, quemadmodum ipse scribebat.

In Hispaniam redux, nihilo se minor fuit, à sacris fidei quæstoriis etiam adscitus ad illud, quod Qualificatoris vocant, officium.

Sed nec seipsum negligebat in assidua illa seu confitentes audiendi, seu ad populum dicendi, seu ad animas variè adiuuandas excurrendi contentionē. Quotidiano sacrificio meditatē

Sacerd.

valdē, sed non ultra horæ dimidium, operabatur. Decem illis diebus tamen, quibus asceticas S. P. Ignatiū meditationes obibat, in sacello priuato duas omnino horas cælesti illi sacrificio dabant. Orandi studiū armabat cruciatis corporis mirificè ex cogitatis, fortiterq; suscep̄tis. Corporis habitudo cibi plus requirebat quam quantum nostræ mensæ inferri solet. Ille tamen eo contentus, adjiciebat etiam ieunia, quæ per decem exercitiorum dies tanta erant, vt intra 24. horarum spatiū non nisi paucis frusto veseeretur.

Charit.

Lectulus illi erat è cortice, vel subere cooperito. Somnus adeo vigil, vt semper primus paratum se promptumque offerret cum aliquis noctu ad ægros vocabatur. Cum in se flagris scuiret, horrendum erat audire strepitum iustum inclementer vibratorum. Faciebat verò id varijs, & crudelibus instrumentis. Nam præter flagra consueta habebat unum è caprinis filis contextum, & rosilis siue stellatis in fine armatum. Aliud constabat è septem funiculis, in quorum singulis erant nodi plutes, insertis sexdecim stellis è metallo acutis. Vnde centenarum & plurium illarum stellarum & pondere & aculeis altius impressis lacerabatur eato. Habebat & cilicium textum è setis; aliud è ferro aculeis in humeros incumbente, de quo in dorsum aut pectus lignea crux pendebat ligneis clavis constitâ & acuta. Præter quam, aliam quoque habebat clavis ferreis foras eminentibus ar-

Flagra.

Cilicium.

D 3 matam.

maram. Deinde subuculam quando gestabat elino, assutis ferreis acutisque cilicijs permolestam. Aliud item cilicij genus è minutis veluti forcipibus textum, parvulis ceu canicularum dentibus è ferro inuicem innexis, qui carnem altius penetrarent, ac mordicus acerbe adstringerent. Atq; horum vestigia, etiam in mortui postea cadauere cernebantur. Addit eius socius, qui ei comes ibat ad cōciones; mirari se quomodo gestare potuerit cilicinam quondam vestēm è fetis contextam, quæ illius etiam brachia usque ad cubitum, & corpus reliquum ferè usque ad genua contegebat. Persuasit cuidam de sua Congregatione quam

regebat, vt in tenebris ab eo ab humeris nudus cæderetur usque ad cingulum undequaque inclementer, capite solo excepto. Et quod ille tertid aliquando fecit intra diem, multis ieiunii millibus Deza inflicit, adeò ut id postea sibi religioni duxerit is qui id faciebat. Aliquando petiit, & impetravit, ab eodem suos humeros ferreis aculeatisque cilicijs perficari, & lacerari. Atque hoc perfunctum officio Deza veneratus, illi supplex pedes osculabatur, gratiasque impensè agebat. Moriens, *Imus ad eternitatem?* inquit. Et abiit morte plane optabili.

XVI. DIE IANVARII.

P. STEPHANVS BENASSAI.

16 Ian.
Lucensis
Romæ 1621
xstat. 2.

Zelus ani-
marum.

Ante initam Societatem in foro aded felix fuit, eruditus, & fortis, vt parti aduersæ formidini esset. Paulus V. Pontifex maximus illum ad Archiepiscopatus celsitudinem euchere sponte voluit. in Societate quinquagesimum iam ferè annum natus, lingam Illyricam à primis elementis condidicit, vt ad Barbaros, id quod sperabat, mittendus, idoneam Euangeli proferendo operam collocaret. Magna illius caritas eluxit in Aegyptijs Romæ doctrinâ Christianâ erudiendis. Centumcellas Decembri pedes vt iret impetravit: ubi dum Pontificijs triremibus, pestiferâ lue correptis gnauiter omnem operam nauaret, inter expiandos eos, quos ea lues prostrauerat, anhelitu illo tempore & peste haustâ corruptus, illud ingeminabat ad socios ad quos ad Collegium fuerat deportatus morti

iam proximus: *O benè est, beate est, Patres, in Paradisum in Paradisum imus.* Mort. Eodem quo decessit planè tempore, quidam è Societate ad S. Andreæ apud Nouitios agens, iucundiores solito lucem in cubiculo suo nocte vedit, & in illa virum in ueste candida vultu hilari ac iucundo: in quem dum oculos habet intentos menti P. Stephanus obuerlabatur: & breui ex Collegio Romano prescriptum est, Patrem Stephanum obiisse.

P. G E O R G I V S HOSSE R.

Hic præter alia multifariam nobilia virtutis documenta, illud quoque in more habebat vt post preces canonicas absolutas, illa semper pro felici morte verba è litanijs subiungeret: *A subitanæ & improvisa morte libera nos, Domine. Et vero dum pro more Litanie dicentur, ille mortem obiit non improvisam.*

Germanus
Eberspergæ.
16.Ian. 1621.
xstat 85.

Mors.
Litaniae.

XVII.DIE